

הגרעין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'אחרי מות' עלון מספר 120 ה' אייר התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת ושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים.

ינון צרפתי

מיום חיים סודים

לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו, ולפיכך צריך לספר בשבחו ולחוס על ממונו כאשר הוא חס על ממון עצמו ורוצה בכבוד עצמו."

מסביר ה"בן איש חי" שחובה על כל אדם לאהוב את רעהו, כי ראוי שכל בריה תאהב את המין שלה. כלומר: "ואהבת לרעך - כמוך" תאהב את חברך מפני שאתם מין אחד: אתה אדם והוא אדם, ולכן ראוי שתאהבו זה את זה!

ה"אור החיים הקדוש" מבאר, שהקדוש ברוך-הא מצווה בעניין הנהגת בני ישראל זה עם זה בהדרגה: א. "לא תשנא". ב. "לא תיקום ולא יטור". ג. "ואהבת".

הרמב"ן מבאר, שהיסוד לאהבת ישראל הוא, שאהבה זו קשורה לאהבת ה'. "שבאהבת ה' יתעלה יצטרך לאהוב את אשר יאהב הוא" ולכן נצטוונו לאהוב את חברנו.

מכאן יובן סוף הכתוב: "אני ה'", היינו, שתאהב את חברך בגלל שיש בו ניצוץ אלוקי ממנו יתברך. בספר הזוהר כתוב, שבאמצעות ייחוד הלבבות מתייחד שמו יתברך, מכיוון שכל ישראל הם ענפי שם הוי"ה ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים ל"ב) "כי חלק ה' עמו".

חז"ל אמרו, שאפילו בזמן שהרשעים בצער, שכינה מצטערת, וכשאדם בנחת - שכינה גם היא בנחת. ואם כן, יש לו לאדם הוא אוהב את ה' לשמוח בשמחתם ולהצטער בצרתם". וכך יבואר הפסוק: "ואהבת לרעך

- כמוך אני ה'". כלומר, שאדם האוהב את רעהו "כגופו" - כדברי הרמב"ם - דבק במידותיו של הקדוש ברוך הוא!

פרשות השבוע מדברות על נושא הקדושה. קראנו: "קדושים תהיו, כי קדוש אני - ה' אלוקיכם". כלומר, הדבר ההופך אותנו ל"עם סגולה", הוא הקדושה. הקדושה היא ההבדלה שעשה הקב"ה בינינו לבין הגויים. מהו עיקר ההבדלה בין גוי לישראל?

במסכת שבת (דף לא) מסופר על נכרי אחד שרצה להתגייר. בא לפני שמאי ואמר לו: "גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת" דחפו שמאי באמת הבניין שבידו. בא הנכרי לפני הלל וביקש לגיירו באותו התנאי. הסכים הלל לגיירו, וכדי ללמדו את כל התורה כשהוא עומד על רגל אחת אמר לו: "מה ששנוא עליך - אל תעשה לחברך": זו היא כל התורה כולה, וכל השאר הוא פירושה של נקודה מרכזית זו - לך ולמד בתורה מה הם הדברים השנואים, ותדע כיצד להתנהג.

מדוע רואה הלל הזקן את המצווה הזו כמצווה העיקרית בתורה? יש להקשות: הרי משפט זה מתייחס למצוות שבין אדם לחברו, ולא למצוות שבין אדם למקום! על כך עונה רש"י שתי תשובות:

1. רוב המצוות בתורה הן המצוות שבין אדם לחברו, ורובו הרי ככולו.
2. במשלי (כו, ה) כתוב "רעך ורע אביך אל תעזוב", וחז"ל דורשים "רעך" - זה הקדוש ברוך-הוא. ולכן "מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך" פירושו: אל תעבור על דבריו של הקב"ה, כפי שלא היית רוצה שחברך יעבור על דברך. ולפי זה כלולה בעיקר זה כל התורה כולה.

אהבת ישראל היא מצוות עשה מן התורה, והרמב"ם מביא זאת להלכה: "מצווה על כל אדם

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-הברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ישירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

העלון מוקדט לרפואת חברינו: ישראל פרז' רפאל בן מרים

כף משפחה, ורשימת הקניות של...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 ב"בי מזוז רח' שבזי 08-9436945

